

10.12. 2018

Dnes jsem si přečetla na "našem" blogu příspěvek z 29.11.2018. Ráda bych vzkázala "blogerovi", že je úžasné, že tuto lekci zvládl. Sama jsem se před nějakým časem nechala zatáhnout do podobné záležitosti. Bylo to plíživé a zpočátku no vlastně i pak po delší době jsem to nebyla schopná prohlédnout. I já jsem podlehla jejich sladkému vábení prostřednictvím jimi nastrčené osoby, o které jsem si myslela, že je mi velmi blízká, inteligentní, duchovní. Když jsem se konečně "probudila", ta druhá strana byla vzteky bez sebe.... Ublížili mi ti, ke kterým jsem v tu dobu vzhlížela a pomohla mi Zuzi a i Ti, o kterých bych si to ani nepomyslela. Byla to pro mně velká zkušenost a často si vzpomenu na Tvoje slova Zuzi jak je obezřetnost důležitá 😊.

Ráda si na blogu čtu příspěvky ostatních a cítím spojení s naší skupinou vytvořeným štítem. Všechny Vás ze srdce zdravím. S láskou Ivana

Děkuji Ivanko za nádherný příspěvek do Blogu, ač to co popisuješ nebyla příjemná zkušenost, z příspěvku je zřejmé, že jsi vše zvládla a já Ti moc blahopřeji.... Z.S.

29.11.2018

Chtěl bych Ti velmi poděkovat obzvláště za ten včerejší druhý email, to Světlo, který jsi tam vnésla a já dostal šanci prohlédnout to, co se v naší pozemské rodině dělo vlivem nízkých psychických sil na mé/naše vědomí. Děkuji Ti, že jsi mně pomohla nepadnout na úplné dno. Nyní vidím, jak blízko jsem byl duchovnímu zničení své duše. Jako bych nečetl slova Mistra St.Germaina, že ten, kdo se nechá do něčeho takového zatáhnout, pro toho by bylo lepší se v této inkarnaci nenarodit.

Ráno jsem poprosil vedoucího, zda-li bych mohl stáhnout svoji výpověď, souhlasil.

Když jsem se Tě před pár týdny ptal, zda-li by bylo možné konkrétněji rozvést v otázkách k semináři ARK, co je myšleno tím, že máme být velmi obezřetní a že oni na nás chystají něco nového. Odpověla jsi v duchu, že na každého z nás je chystána odpůrci past šitá přesně na míru, stejně jako vícekrát jsi nás upozorňovala, že nás mají naprosto dokonale přečtené. Četl jsem to, ale defakto jsem svým dosavadním nedostatečnou gnózou, to vlastně ani dostatečně nedokázal obsáhnout. Napadalo mě, že aha, to by se mohli pokusit velebit mé ego a zkoušet mně nabídnout nějaký vyšší pracovní post nebo milující ženu apod a takhle mě odtáhnout od duchovní práce. Po této zkušenosti si uvědomuji, jak neskonale a podle jsou mnohem rafinovanější. Postupně a velmi elegantě, zlehka a vzbuzující postupný zájem, ve mně nechali vybudovat pocit, že člověku mně velmi blízkému, duchovní cestě velmi oddanému, který mně mnohokrát pomohl a celkově jsem jej uznával za výrazně pokročilejšího, se začínají otevírat jisté vize a dovednosti. Neváhali při vlivu na něj se ohánět spoluprací a podporou těmi nejvyššími duchovními mistry, co kdy po Zemi chodili, či chodí... Tak se dělo po nějaký čas a zdánlivě moc se nedělo, ale dělo, získal si tak moji důvěru v něj, stejně jako dalšího blízkého člena rodiny, že ví něco víc.

Před 5 dny jsem od něj obdržel telefonát, s tím, že se nyní vše konečně dozvím. Ty informace, které padaly, byly tak velkolepé, krásně znějící a překvapující. Podvrženě potvrzovaly a poměrně detailně rozváděly to, že nastává již to, o čem jsou skripta MDN Ark, ač jej daný člověk neměl, což jen zvyšovalo pocit důvěryhodnosti. Jedna informace mě obzvláště velmi zarazila, ale oni přesně věděli co říci, jak na mě zapůsobit, spontánní vzkaz, který prý pochází od oné, též velmi duchovně pokročilé osoby, stejně jako popsat, jak jsem se při přijetí takové informace cítil. To způsobilo, že jsem i takovou věc přijal a začal se jí následně zaobírat.

Co se vše dále ještě událo, již by bylo zbytečné příliš rozvádět. Postupně přicházely další a další informace, které přesně věděly jak zapůsobit mé slabé pod-osobnostní aspekty, stejně jako dovolit uplatnit a pro jejich zájmy využít ty silné. Poukazovalo to i na zpracování některých témat, posílující přesvědčení, jak vlastně mně to nutí duchovně pracovat. A já se cítil svým způsobem i krásněji, to proto, že jsem díky jejich

manipulaci byl schopen více vyzařovat lásku určitým směrem a co je nejobskurnější, vzbuzovat ve mně zápal, že vlastně pracujeme na “spáse světa” a že tak se vlastně vše děje správně (tedy opět jenom další umné využití mé snahy duchovně působit). Čím dál více to tahalo moji pozornost. Na požádání jsem se rozhodl dát i v práci výpověď, i zde umně poddané, že překonávám ty šablony, které ve mně práce vytváří, rozbívám moc peněz a strach ze ztrátu bytu kvůli hypotéce a že mám věřit, že vše bude zařízeno. Začal jsem poslouchat to, co mám dělat a zapomínat, co nám naše milovaná duchovní učitelka tolikrát kladla na srdce, bylo v tolika ružencích: snažit se držet pouze svého spojení s Božskou jiskrou, nevěřit falešnému bohu mimo sebe, který nás může spasit. Bylo mně to vždy přeci tak jasné, stejně jako celá řada dalších věcí, ale dnes už vím, že i kdybys to Zuzi 5x zvýraznila a nalepil jsem si to na čelo, v tu chvíli jsem pod vlivem všeho, naprosto zmanipulován, na toto pozapomněl. A to je Zuzi i jedna z věcí, která mně vůči Tobě velmi mrzí..

Jedna z nejtěžších věcí byla, že umně dokázali využít našeho blízkého rodinného vztahu pro své zájmy, naši lásku a podporu mezi námi a moji naivitu, kdy to do šlo do takové fáze, že bych pro onoho člověka, pro věc, které jsem věřil, raději zemřel než abych zapochyboval. A takhle to mohlo pokračovat dál, postupně vychytrale svými pavučinami zatahovat další a další z nás.

Po této zkušenosti o něco víc vím, co ti druzí jsou zač, že to nejsou nějací přihlouplí joudové, kteří si na mě již nemůžou přijít. Jsou velmi rafinovaní, neváhající umně využít každou nitku mé osobnosti zaráz, všeho co v mém životě je, aby mně dostali tam chtějí a odvedli z mého nitra...

Děkuji Ti Zuzi za záchranu a vám všem přeji, abyste něco takového dokázali rozpoznat co nejdříve a moudře to zvládnout.

21.11.2018

Vzestup

Vzestup je cíl, kterého chceme všichni dosáhnout, ale někdy si neuvědomujeme, že důležitější je cesta. Ani já jsem si to v jednu chvíli neuvědomila. A tak jsem studovala jedna skripta za druhými a naposledy i dvoje najednou, aniž bych si uvědomila, že unikám z fyzické reality. Hodiny a hodiny jsem meditovala a „nežila“ jsem se svým okolím a rodinou, až nastal energetický „mazec“. V práci, v rodině, měla jsem i zdravotní problémy a žádnou radost z fyzického života. Musela jsem „ubrat plyn“ a ptala jsem se sama sebe, co je špatně, kde nastala chyba, proč k tomu došlo. A objevila jsem, že je to strach strach, že nevzestoupím! Ten jsem překonala, zpracovala a začala jsem mít radost ze života.

A jednoho dne se mi zdál sen:

Byla jsem na místě, kde byla velká spousta lidí a všichni se odtud chtěli dostat. Dalo se z toho místa dostat buď po vodě nebo po souši. Většina lidí se nahnula za velkého chaosu na velikou loď a vydali se po rozbourané vodě – s těmi jsem tedy opravdu odjet nechtěla. Pak jsem měla možnost vzít si malou loďku sama pro sebe a jet na té rozbourané vodě sama – to také nebylo nic pro mě. Když většina lidí odplula, hledala jsem bezpečný dopravní prostředek po souši. Byly volné jízdenky do vlaku:-) Tak jsem jela vlakem. Byla to klidná cesta, mohla jsem pozorovat krajinu, číst si a věřit, že strojvedoucí (kterého jsem nikdy neviděla 😊, ale věřila jsem, že tam byl) cestu zvládne. Měla jsem skoro jistotu (když někdo nepřehodí výhybku), že dojedu do nějaké nádraží.... Tím to vypadalo, že sen končí. Ale dnes v noci sen pokračoval. Na nádraží jsem vystoupila, bylo tam celkem dost lidí a rušno. Řekla jsem si, že poklidné cesty bylo dost, že zase pojedou rychleji a sedla jsem do auta. Dostala jsem se do míst, kde byly kolony aut na cestě, plno nervozity a vzteku, ale okolo byl pěkný terén a tak jsem si řekla, že přeci nemusím jet v té koloně jako všichni, že mám náhon na všechny čtyři kola 😊, takže můžu vyrazit krajinou a koloně se vyhnout, tak jsem jí předjela přes potůček, po louce a pokračovala jsem dál klidnou jízdou... tam zatím sen skončil. Po celou tu cestu jsem si připadala velmi bezpečně, protože řídil NZ, tedy mé JJ a uvědomila jsem si, že je to analogie k mé duchovní cestě. I takto mi moji milovaní pomocníci ukazují cestu, směr i „dopravní prostředek“, který mám právě v té či oné chvíli použít. Samozřejmě je spousta nástrah při každé cestě a hodně účastníků provozu, kterým se nelíbí jak jedu, ale to už jsem si zvykla... Přeji vám všem, abyste také vždy jeli tou správnou cestou, tím správným prostředkem a hlavně nezapomeňte, že pouze NZ – Vy jste ten, který řídí...

19.11.2018

Tak jednou (1)

Tak jednou odpoledne, není to tak dávno, pročítám na internetu zprávičky. Dočtu se, že se v Česku rozmáhají falešné sbírky a podvodníci předstírají hluchoněmé. V nákupních centrech oslovují občany a žádají od nich příspěvek na neslyšící v hotovosti. Získávají od lidí částky ve výši několika tisíc korun. (Že tyto osoby vůbec nebyly hluché ani němé není podstatou tohoto článku.) Těmto a podobným osobám lidé dávají příspěvky. Lidé chtějí být dobří a dávají . Chtějí být dobročinnými a dávají. Já jsem také dával. Také jsem chtěl být dobrý. Říkal jsem si, udělám dobrý skutek a tím si i třeba trochu zlepším svoji karmu. Tak to bylo až do té doby, než jsem si jednoho dne přečetl slova Mistra z Nazaretu. Cítuji: Jeho učedníci se ho ptali a říkali mu: „ Chceš, abychom se postili? Jak se máme modlit? Máme dávat almužny? Jakou stravu máme dodržovat? Ježíš řekl: „ Nelžete a nedělejte to, co nenávidíte, protože před tváří nebe je vše zjevné. Neboť není nic skrytého, co nebude zjeveno a není nic zahaleného, co by zůstalo neodhaleno. “ Nedalo mi to a podíval jsem se do Matoušova evangelia. Zde se píše: „ Jak prokazovat dobrodiní. “ Varujte se konat skutky před lidmi, jim na odiv; jinak nemáte odměnu u svého Otce v nebesích. Když prokazuješ dobrodiní, ať neví tvá levice, co činí pravice, aby tvé dobrodiní zůstalo skryto a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí. “ Řekl jsem si: „ Jsem před sebou pravdivý, nelžu sám sobě ? Vše to, co činím, dělám vždy s láskou a opravdovostí anebo také proto, že se to tak běžně dělá, že jsem slušný podle obecně daných pravidel a tím to dělám vše správně, že nechci někomu ublížit anebo být někomu něco dlužen. Že chci být prostě dobrým člověkem. “ No, zjistil jsem, že nejsem ani zdaleka dokonalý, že i sám sobě leckdy vnitřně zalžu, ale posun vidím v tom, že si to uvědomuji a že je těžké být v tomto světě opravdovým. Velkým obohacením pro mne v tomto poznání jsou slova naší milované Zuzanky, která nedávno napsala jako odpověď na blogu: pokud se snažím být „ dobrý “ z důvodu připoutanosti k objektu (partner, soused, kolega, rodina) a splněním jejich předpokladů „ dobrého člověka, partnera, rodiče “ a jdu proti svým niterným pocitům a hlavně proti svému vnitřnímu světlu, nejsem „ dobrý “ v kontextu své životní cesty. **Krásná slova.** Toto mé rozjímání ještě doplním slovy jednoho čínského učitele Li Hongzhi: „Možná vidíte něco, co vypadá jako dobrý skutek, ale když to uděláte, může se ukázat, že je to špatný skutek. Anebo něco vypadá jako špatná věc, a když do toho zasáhnete, abyste to zastavili, může se ukázat, že to byla dobrá věc. Proč? Je to proto, že nemůžete vidět základní příčiny této věci. Nemůžete hodnotit věci logikou obyčejných lidí nebo obyčejnými zákony.“ Prostě, tak to je! No a teď musím už končit. Jdu koupit do obchodu bonboniéru. Pro sousedku! Přinesla mi košíček krásných jablíček, letos se jich urodilo hodně. Prostě jen tak mi je dala, ze srdce. No řekněte, mohu to nechat jen tak a mít pocit, že jí něco dlužím ? Tak pá.

17. listopadu 2018

Ve Španělsku jsem měla silný zážitek – zkušenost. Byla jsem pozvaná do delfinária, tomuto místu jsem se vždy dost vyhýbala, neboť jsem cítila uvěznění pro tak vznešené bytosti jako jsou delfini. Ale přesto jsem se rozhodla, že ho tedy navštívím. Když jsem se posadila, slyšela všude hlasitou hudbu atd., začaly se projevovat emoce zloby, vzteku, snad i smutku... Zkoušela jsem afirmovat a zapouštět tam vysoké frekvence a měnit vše, co jsem cítila. Pak nastoupili „oni“ se svými vychovateli, kteří se k nim chovali nádherně, láskyplně. Pochopila jsem, kolik Lásky, radosti, hravosti mají v sobě tyto nádherné bytosti v delfiním těle i přesto, že jsou uvěznění a zpětně zrcadlení od jejich vychovatelů. I já jsem dostala terapii touto silnou léčivou energií. Lásky udělala své a lidé okolo mě začali i slzet. Byla jsem z toho nadšená, kolik lásky a radosti během svého vystoupení všem předali. Tento příběh ale má ještě silnější pointu v odhrnutí iluze, kterou mi pomohla odhalit až moje velká kamarádka, která též navštěvuje Tvoje semináře. Nepoužiji přesně její slova, ale odhalení je, že tato velká vědomí jsou držena v zajetí, aby byla produkována právě tato krásná čistá energie, a to ne vždy pro duchovní vývoj.....Jo Zuzi, okamžitě se mi vybavilo tvoje zklamání, když jsi nám předala vysokou energii a my ji pak neopatrně, či nevědomě přetvořili pro své osobní účely.... Tolik jsem Ti porozuměla

16. listopadu 2018

Sice jsem nenavštívila žádný seminář, ale čtu vaše stránky a dostala jsem nějaká skripta a duchovní techniky

od mámy. Rozhodla jsem se napsat, protože cítím, že bych měla. Ráda píšu a tohle se mi zdá jako příležitost něco změnit. Potom, co mi bylo řečeno, že důvod proč nikdo nepsal byla snaha t. sil nás od toho odradit jsem prostě už nedokázala jenom nečině přihlížet. Nemůžu je nechat nade mnou vyhrát :).

Na duchovní cestu mě přivedlo jedno přání – být zase čistá. Dostalo se mi velké pomoci od nejmenovaného vzestoupeného mistra. Můj život se během týdne od základů změnil. Probudila jsem se a konečně otevřela oči a uviděla skutečný svět místo iluze, na kterou jsem se dívala předtím. Kdykoliv, kdy jsem sešla ze správné cesty – ať už třeba jen tím, že jsem nedokázala vytrvat v čištění nějaké záležitosti nebo tím, že jsem strávila moc času na internetu, začalo se ozývat moje svědomí (v podobě průvodců). Svědomí a pocit nervozity a neklidu mě žral tak dlouho, dokud jsem svou chybu nenapravila. Teď už vím, že svůj vnitřní klid naleznu jen, když budu postupovat duchovní cestou dál a snažím se tím řídit. Stále objevuju nové věci o sobě i o celém vesmíru. Zjistila jsem například, že existuje tým, který je tady se mnou a jsou tu pořád, i když je zrovna svým duchovním zrakem nevidím. Snažím se být užitečná a pomáhat, jak sobě tak lidem, ať už jsou jacíkoliv. Někdy prostě jdu mezi lidi a v hlavě si pořád dokola opakuju afirmaci: *JÁ JSEM ta síla čisté lásky, která tyto lidi obklopí a tímto rouchem je obejmě, když přicházejí a když odcházejí.* Snažím se žít a chovat se tak, jaká opravdu jsem. Nemyslet negativně, nelhat, nepodvádět, neříct nic špatného a ani s ničím takovým nesouhlasit,.. Být taková doma s rodinou a být taková mezi lidmi je bohužel vážně rozdíl. Stále se učím a obdivuji ty, kteří dokázali zvládnout to s čím já stále bojuji. Ale vím, že i já jednou vyhraju – světlo vždy vítězí.

13. listopadu 2018

Zatím „v tichosti“ si ráda pročítám příspěvky svých milých „spolu-souputníku“ na BLOGU a raduji se z této formy společného sdílení zkušeností a poznatků. Tolikrát jsem se už v příspěvcích našla a pocítila stejné i hodně podobné poznání jako ostatní. Všechny pozdravuji a děkuji za toto sdílení. Práce se silou světla a zvuku mě přivedla určitému osobnímu poznání a pokusím se o něj podělit.....

Mnozí píší, že není vždy jednoduché se po celodenním pobytu a tvoření v realitě 3D opět vrátit do svých „svatyní“ a dočerpat světlo a energii, o kterou se někdy dobrovolně a jindy nechtěně, ale přesto podělíme. Kolikrát už jsem se unavená a často v mírné „depce“ zamýšlela nad významem a někdy i marností toho být „světloňošem“ a nadměrně nestrádat. Nejen v tomto životě, ale vlastně po dobu dlouhých věků,...protože to je již jisté,..o tom nemá cenu diskutovat ani to popírat. Svě Božství vnímám a cítím silně, na čem pracuji je ona správná forma jeho šíření. Každý jsme jedineční a naše schopnosti, když do sebe správně zapadnou, vytvářejí dokonalý a velmi silný celek. Často se mi v mých vhladech do minulosti ukazovaly situace, kdy pracuji sama a má duchovní síla je velmi velká síla,.....v několika případech až téměř destruktivní. Ano je to tak a již vím, že i taková síla je potřeba – prostě rozbít původní a nefunkční.....a dát tím prostor k výstavbě a obnově do nové a dokonalejší formy. Viděla jsem také důsledky a dobu - i dlouhou dobu následné obnovy. Asi mě to přimělo být zdrženlivější a přivést časem tuto sílu do útlumu,..ale občas (i v tomto životě) nastala chvíle, kdy to tzv. lítalo. Ano, došlo tím k destrukci a následné obnově (vztahů, situací, emocí), ale přiznávám i k velké ztrátě energie a poklesu frekvencí.

Díky cílené práci s energií a našemu společnému setkávání jsem se ve svých vhladech začala rozhlížet a najednou jsem se neviděla pracovat sama, nacházela jsem mnoho známých a milých bytostí, pracovali a tvořili jsme společně, každý po svém a každý doladřoval práci toho druhého k dokonalému a účinnému výsledku. Jakoby mi někdo sundal šátek z očí....a já viděla. Naší společnou práci a předáváním zkušeností jsem začala zjemňovat a harmonizovat i svou formu předávání světla....a postoupila k vědomější a harmoničtější práci s duchovní silou. Alespoň takto to v tuto chvíli pociťuji. Vnímám to jako svůj důležitý posun a posílám velké a společné DĚKUJI.

Současná práce na sobě samé mi přinesla určité oddělení od okruhu rodiny, známých a kolegů v práci. Jsem za to vlastně ráda, protože mám lepší podmínky být „nezaujatý pozorovatel“ a učit se lépe rozlišovat. Za 9 let ve stejném pracovním kolektivu 10 lidí jsem si z jejich strany prošla dobou nadšeného přijetí, zděšení až strachu, popírání...k určitému stavu tolerance...a méně-emočnímu přijetí mých potřeb a názorů. Posun z mé strany nastal v pohledu na své kolegy, kteří to mimochodem nemají v přítomných energiích vůbec jednoduché. Z prvotního zmatku „proč jsem zrovna zde a co tu vlastně dělám“, vidím ony vysoké bytosti – ano jsou jimi, jak rostou a začínají si vzájemně zrcadlit a zpracovávat své lekce i lekce svých rodin a jsou

pomalou, ale jistě zářivějšími..... Už vím, že jsem tu správně.

12. listopadu 2018

V posledních dnech si více uvědomuji svůj původ a to ve smyslu toho, že je můj/náš opravdový a jediný "rodič" NBZ, otec i matka, dokonalá rovnováha obou polarit. Víím, že to asi pro mnoho duší není žádná novinka, ale mě to pomohlo v tom, že jsem si více uvědomila, že již nemusím žít "programy, informace, projekce, očekávání atd.." svých pozemských rodičů nebo jiných lidí, ale když je můj/náš pravý původ božský, je mou "povinností", zodpovědností, ale i radostí učit se žít, učit se více projevovat jako můj/náš božský "rodič" milovaný NBZ.

1. listopadu 2018

Když jsem četla příspěvky v blogu, říkala jsem si zvláštní, že ostatní zažívají takovou "divočinu", když u nás na odd je celkem pohoda. Pak mi ale došlo, že u nás není pohoda, že se oddělení otrásá v základech a spíš to vypadá, že přijdou větší změny. Že velké části personálu vyplouvají napovrch nezpracované věci a že jediný rozdíl je v tom, že já to moc neprožívám. Že vnímám, kdo je je našťvaný, protivný, má špatnou náladu, ale že mi jen hlavou bleskne, že je to škoda, protože většinou se v podstatě jedná o hodné lidi. Věnuji se svému přetřásání, novým směrům či cestám, které se mi otvírají. Více, než kdy dříve si uvědomuji, co mne v práci opravdu naplňuje, souzní se mnou a co ne, a tím pádem mi to přijde zbytečné až demotivující, seč třeba ještě před rokem to pro mne bylo důležité. Tudíž jsem moc ráda, že přichází skripta s tematikou nalezení, pochopení a přijetí mé jedinečné role... neb mám pocit, že stojím u milníku, který znamená změny. Vnímám, že potřebuji vyjádřit či možná prozářit své jiné/další aspekty a že by se ty změny nahoře nějakým způsobem měly manifestovat i dole, byť třeba jen částečnou změnou pracovní náplně, tak abych mohla být více tvůrčí. Kreativita, tvořivost, která vyjadřuje část mne, mého potenciálu a tím pádem opravdu to, čím jsem prospěšná, ať už ve 3D či výšše, je pro mne nyní, ať to zní jakkoliv nadneseně, velké téma.

1. listopadu 2018

Je úžasné, že mám někdy čas na sebe a na studium a mohu si vše užít a vychutnat, ale některé návraty do reality jsou velmi náročné..... hlavně, když jsem hodně mezi lidmi.... snažím se tomu vyhýbat, ale někdy to nejde.... uhlídat si sama sebe pokud jsem mezi lidmi delší dobu je dost náročné.... mám moc ráda slova za psonu - kdy věci konečně uděláš po svém.... vlatně mi všechny psony ze světla a zvuku moc pomáhají se držet a hlavně mě těší si je čist, protože v těch chvílích jsem sama se sebou a sebou... no a pak to trénuju mezi lidmi 😊

1. listopadu 2018

Tak jednou....

Tak jednou sedím na lavičce v parku, relaxuji a kolem mne procházejí lidé. Ženy, muži, děcka. I vzpomněl jsem si, co se píše ve Starém zákoně o zrození člověka.

Cituji: I řekl Bůh: „ Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. “ Tak Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil (nebo jinak, jako Samec a Samici je stvořil a byli jedním tělem). A požehnal jim a v den, kdy je stvořil dal jim jméno člověk. (Není psáno – požehnal mu a dal mu jméno člověk , ale dal jim jméno člověk , neb člověkem je nazývám člověkem pouze při sjednocení.) A v Žalmech se píše: „ Zezadu i zepředu jsi mne utvořil, svou dlaň jsi položil na mne.“

Dále se ve Starém zákoně píše: I řekl Hospodin Bůh: „ Není dobré, aby člověk byl sám. Učiním mu pomoc jemu rovnou.“ No je to jasné, že. Každá tvář se dívala jinam, dopředu a dozadu, a tím neviděl nikoho podobného před svou tváří. I Hospodin člověka rozdělil a oddělil ho na dvě poloviny, na přední a zadní. U jedné poloviny zdokonalil její krásu a vystavěl ji do podoby ženy a přivedl ji k němu tváří v tvář i on se přimkl ke straně Samice. Samice se rozšíří na svoji stranu a přimkne se ke straně Samce. Když se Samec spojí se Samicí, tehdy se oba stávají jediným dokonalým tělem. Z toho lze vyvodit, že kdo se nevyskytuje jako samec a samice, nazývá se polovičním tělem a tudíž nedokonalým, neúplným tělem. A takovému tělu by nemohlo být dáno požehnání. A tak byl stvořen podle písma Adam i Eva.

No, takhle nějak jsem o tom na té lavičce přemítal. Pak jsem si vzpomněl, že si musím jít koupit tužkovou

baterii do hodin. Jó a všimli jste si, že jedna baterie má taky dva póly – plus a mínus. Už jste viděli, že by byla jedna baterie jenom plus a druhá jenom mínus? Já ještě ne. Mimochodem, těch v hodinách je místo jen na jednu baterii. Tak pá...

29. října 2018

Četla jsem další příspěvky, které jsi dnes dala na svůj web a chtěla bych k tomu něco napsat. Já také často cítím a vnímám snahy "s" bránit nám v naší činnosti a mnohdy je to opravdu hodně nepříjemné, třeba jako, když nám dali kolem celého domu lešení a chodí nám za okny nejrůznější bytosti. Ale taky musím říct, že mocně cítím, jak krásné a silné je naše působení. Pracuji pravidelně s postupy z obou posledních skript, snažím se to dělat poctivě a psonny jsou nádherné, dělám je ráda a snažím se je procítit co nejvíce. Každý den vidím, jak velký to má dopad na mé užší i širší okolí. Vždycky jsem to cítila, že naše působení má na naše okolí vliv, ale teď mi to připadá mnohem razantnější a nekompromisnější. Někdy mi připadá, že když někdo vyšle nějakou nízkou energii, tak ve velmi krátkém čase pocítí sám dopad této akce. Vždycky se v takové chvíli snažím volat Božské frekvence a svoji JJP a sama to neovlivňovat. A mě se ty situace, co se okolo vynořují, buď dotknou zlehýnka, nebo vůbec, připadám si před tím chráněná. Hodně to teď vnímám třeba v zaměstnání, tam bych řekla, že je to jeden velký vír, je tam moc změn, a do toho ti lidé řeší spoustu soukromých a anebo zdravotních problémů. Vnímám tam působení několika temných bytostí a jejich snahy ovlivnit druhé a jejich souboje mezi sebou, je to tam docela divoké. Párkrát jsem se snažila čistit to, co jsem kdy nízkého udělala, že musím být v tak rozvířeném prostředí, ale odpověď byla vždy stejná: Nemám v této situaci čistit něco u sebe, ale spíš vnášet do této situace pravý božský řád a nekompromisní kristovské frekvence. To mě uklidnilo a také podpořilo v další práci. To je asi to, co já teď prožívám...

7. října 2018

Chci Ti napsat že dost psonů znám z dřívějších seminářů, ale teprve teď mám pocit že je to něco více...nemám pocit ale cítím a hodně intenzivně jak se při vzývání a přednášení energie zvyšuje, otačí, znásobuje, klesá a znova rozpínáje to teplo...chlad. ..brnění...jsem jakoby všude obrovská i úplně maličká...nadherně lehká milovaná a milující no prostě nádhera. ..nemám na to slova to popsat(abys sis nemyslela že jsem se zbláznila :-)) a taky záleží podle toho co zrovna čtu :-)) I moje dny jsou tak nějak lepší hezčí a dají se žít :-)) tady na zemi i když nejsem v meditaci. ..dříve jsem si myslela že ta radost a pocity štěstí jsou euforie, dneska si myslím že to bude spíš související s bezpodmínečnou láskou a vědomím že jsem v jednotě v tom Já jsem všude a ve všech. ...

4. října 2018

Děkuji moc za informace o našem štítu, mám velkou radost, že se situace tak zlepšila a že nám právě i Skripta Světla a Zvuku k tomu tak pomáhají! Zopakuji už co jsem psal, ale přesto to rád napíšu znovu. Dříve po nějaké náročné noci či obzvláště ke konci pracovního týdne jsem měl problémy to vše očistit, většinou mně trvalo první víkendový den, abych se z toho víc vyhrabal. Jenže s těmito postupy se situace změnila! Cítím, jak mně dokážou víc z toho kolikrát opravdu pěkně vytáhnout a o to jim ještě více věřím, že když s nimi začínám příště opět pracovat, že mně zase pomůžou! Po Tvých včerejších odpovědích jsem se ještě více pokusil zaměřit na jejich procítění, říkal jsem je pomaleji a opravdu jsem při nich krásně cítil svoji Božskou jiskru, což je opět povzbuzující pro další práci s nimi! Takže opravdu to přirovnání k rannímu a večernímu čištění je velmi trefné 😊 A jsem velmi rád, že se na to dotýčná spolužákyně zeptala a mě to následně hned trklo tak zkusit.

25. 9. 2018

Zdravím vás moji milí :-). Chci se s vámi podělit o to, co mi nyní pomáhá nejvíce na naší společné cestě. Uvědomila jsem si to teprve po upgradovaném vzývání růžence Lásky k sobě a je to tak jednoduché a účinné, že jsem se rozhodla se o to s vámi podělit, i když je mi jasné, že to pro mnoho z vás pravděpodobně nebude novinka :-). V minulosti, ještě než jsem nastoupila na duchovní cestu v tomto vtělení, byl pro mě vždy nejvíce inspirující pocit, že jsem zamilovaná :-). Když jsem se ráno vzbudila s tímto pocitem, celý den

byl prozářený tímto vědomím, nic nebylo ubíjející ani bezvýchodné, vždy si stačilo i během dne vzpomenout na mou „lásku“ a hned jsem vše viděla růžově . . . Jsem si jistá, že všichni tento pocit dobře znáte. Také asi tušíte, co přijde dále – bohužel to totiž nevydrželo nikdy moc dlouho, protože má „láska“, v mém případě jedinec mužského pohlaví, se mnou souzněla bez jakýchkoliv podmínek pouze krátkou dobu. Pak přišlo rozčarování, deziluze a následné hledání toho nádherného pocitu zamilovanosti . . . Již delší dobu tento pocit nehledám u jiných osob, ale přesto mi někdy chybí . . . Tedy chyběl, protože nyní se dostávám k tomu hlavnímu :-). Já totiž ten pocit opět našla a je mi jasné, že víte, co mám na mysli. Má láska k druhé osobě se totiž změnila v lásku k mé nejvyšší části, k mé Já Jsem Přítomnosti. Víím, že když se to takto napíše, tak to nezní jako něco nového, protože jsme o tom již všichni slyšeli mnohokrát, rozdíl je však v tom to skutečně dokázat žít :-). Prostě v každém okamžiku, i když se vše zdá bezvýchodné a ubíjející, si vzpomenout, že jsme zamilovaní, že vše je růžové, protože naše láska je stále s námi a nic a nikdo nám ji nemůže vzít J. Je to krásný pocit, který způsobí okamžitý světelný nárůst a pomůže se přes všechny problémy přenést s vědomím, že vlastně nejsou podstatné, protože já víím, kdo JÁ JSEM, a dokážu milovat, jen stačí být s mým milovaným stále v kontaktu :-). Víím, že jsme spolu všichni stále spojení, ale když na vás všechny teď myslím, tak vnímám toto spojení více než kdy jindy i přesto, že jsme se dlouho neviděli, a chci vám připomenout – zkuste být stále zamilovaní, je to krásné a stojí to za to :-):-):-). Všechny vás moc objímám, s láskou. *Iveta H.*

19. 9. 2018

Rád bych Ti i řekl, že mě ty otázky & odpovědi k Vzývání na Sebelásku, stejně jako samotné Vzývání popostrčily a pomohly. Uvědomil jsem si, že sice číst skripta je podstatné, ale jenom to k rozvíjení Božské Moudrosti nestačí. K ní potřebuji i osobní poznání skrze zkušenost. Měl jsem též tendenci na lidi kolem mě koukat z patra, skrze to co jsem byl jen i analytickou myslí obsáhl za znalosti, ale díky Tvým odpovědím jsem si uvědomil, že je ještě mnoho pater Pravdy vědění. Vneslo mně to do života o kousek více pokory. Co jsem se poslední dny pokusil uchopit jinak, abych i vůči druhým se bezprostředně dokázal vyjádřit, v rámci své schopnosti rozlišování, co v daný moment ve své duši cítím. Ano, vznikají u toho přešlapy, ale i díky nim se učím být více autotentický, odkrývat to, kde je třeba ještě zapracovat a snad alespoň občas trochu dát lidem v rámci mých možností poznat Božské lásky. To je něco, co pociťuji, že moji duši hodně naplňuje.. snad to není především projevem nějakého mého více či méně skrytého stínu, nevznikne z toho nějaká šablona či ji aspoň budu schopen co nejdříve zachytit. V tomto se snažím si v tuto chvíli věřit 😊

Klíče k duši jsou také super, vynořila se řada zapomenutých věcí, které by mě ani nenapadly, třeba že část duše jsem nechal i svých spolubydlících z kolejí, kde jsme utvářeli takovou “rodinku”. A ohledně práce mně docvaklo, že jak se to vše snažím zvládnout, prostě se kolikrát v tom úsilí přepínám, tím se z toho vytrácela Božská Tvůrčí činnost a mechanizačně jsem protlačoval Božské energie skrze šablonu matrixu.